

ва е едно благо заради него. Защото, има едно богатство, въ което грѣхътъ обитава; има и една сиромашия, въ която грѣхътъ обитава. Има едно богатство въ свѣта, въ което Добродѣтелята живѣе; има и една сиромашия, въ която Добродѣтелята живѣе. Слѣдователно, азъ съмъ за сиромашията и богатството, въ които Добродѣтелята живѣе.

Сега казвамъ на всички: насъ ни трѣбва учение! Ще учимъ! Но кое учение? Нѣкои казватъ: насъ не ни трѣбва учение. Вѣрно е, насъ не ни трѣбва това учение, което покваря, но ни трѣбва онова истинското учение, което просвѣщава умоветѣ, облагородява сърдцата и подига душитѣ. Нѣкои ще кажатъ, че въ свѣта нѣма такова учение. Не, намира се. Ние трѣбва да помогнемъ на свѣта, не трѣбва да се отказваме отъ него. Ние трѣбва да му помогнемъ тѣй, както онова житно зрънце, като падне въ почвата ѝ помага. Почвата, това е съвокупностъ отъ мъртви клѣтки, които еволюиратъ. Отъ това гледище, цѣлата наша земя не е нищо друго, освѣнъ мъртви, заспали духове, които отъ прѣди хиляди години сѣ паднали. Житнитѣ зрънца събуждатъ тѣзи мъртви клѣтки. Всички разумни, живи същества въ цѣлата вселена трѣбва да свършатъ тази работа — да събудятъ тия спящи духове. Дали всички ще се събудятъ, то е другъ въпросъ, но ние ще изпълнимъ своя дългъ. Когато събудимъ тѣзи наши братя, голѣма радостъ ще настане. Какво казва Христосъ? — Голѣма радостъ настава въ небето, когато можемъ да издигнемъ единъ нашъ падналъ братъ. И когато единъ богатъ човѣкъ се събуди и разбере, че неговото